

סימן שצח

בענין לבישת בגדי שבת בראש חודש

א. כתב כף החיים [בסימן תי"ט אות ה' ו']: וז"ל: כמו שאדם חייב לכבד את המועדים כך חייב לכבד ר"ח שגם בו יש הארת נפש [אור צדיקים סימן ל"א אות א' מחבר"ר אות א'] וע"כ יש לאכול סעודת ר"ח על השולחן ודרך כבוד כמו בשבת ויו"ט ויש להחליף ג"כ הבגדים בר"ח, וכן יש במקומותינו כמה יר"ש שלובשים איזה בגדים לכבוד ר"ח

אוצר החכמה

ע"כ.

ומבואר הכא מהלשון "איזה בגדים" דאין מחליפין את כל הבגדים

אלא רק חלק מהבגדים ובמעשה רב כתב שהגר"א לבש כובע שבת לכבוד ר"ח, ומבואר דמספיק להחליף בגד אחד.

בספר יסוד ושורש העבודה [שער הצאן פרק שני] כתב וז"ל: זאת עלת חודש בחודשו לחדש"ו השינוי, לשנות בגדיו בראש חודש, שילבש האדם איזה מלבוש חשוב, וסימנם "חמש חליפות שמלות" [בראשית מ"ה – כ"ב] "חמש" ראשי תיבות חדש מועד שבת יחלף שמלותיו, כן כתוב בספרי. וממה שנמצא בתיקונים שאף בראש חודש מקבל אדם נשמה יתירה בודאי ראוי וישר להלביש בגד חשוב כנ"ל. ומשמע מדבריו נמי

ב. והנה יש לדון האם אפשר ללבוש בגדי שבת בר"ח או שצריכים ללבוש בגדים חשובים מחול אבל לא בגדי שבת, דבספר יש נוחלין כותב אביו של השל"ה הקדוש בצוואה לבניו, ויש ללבוש בגד אחד שלא מבגדי חול, כי יפה להיות ג' מיני בגדים מלבד בגדי חול אחד לשבתות ואחד ליו"ט ואחד לחנוכה ופורים ר"ח וחזה"מ כל אחד ואחד כפי מעלת היום עכ"ל.

ומבואר מדבריו דאין לובשים בגדי שבת בר"ח אלא לובש בגד אחר מחול, המיוחד לר"ח. אמנם בספר מעשה רב [ריש הלכות ר"ח] כתב וז"ל: בעת תפילת ערבית דר"ח מרבים קצת בנרות והוא לובש כובע שבת לכבוד ר"ח שהוא דאורייתא, ומבואר שהגר"א סבר שאפשר ללבוש בגדי שבת בר"ח.

ג. ועוד יש לדון האם החלפת הבגדים לכבוד ר"ח הוי חיוב או שזה רק ענין ומעלה ובפשטות הוא רק ענין ומעלה ולא מצינו מקור לחיוב. אמנם בכף החיים [סימן תי"ז אות כ"ח] כתב בשם סדר היום וז"ל: הלובש בגדים מעולים

ויפים משל חול בר"ח נראה שיש לחוש למנהג וצריך להחזיק בו ע"כ. ומבואר ^{אברהם אביהם} דהוי מנהג וצריך לקיים המנהג.

ד. כתבו ^{התוספות} בתוספות במסכת ר"ה [דף כ"ג ע"א ד"ה משום ביטול מלאכה] ורגילין לומר שהוסיף המקום יו"ט לנשים

בר"ח בשכר שלא נתרצו על מעשה העגל, וכן כתב רש"י [במגילה דף כ"ב ע"ב], וע"פ הדברים הנ"ל אמר מו"ר הגר"ח ק שליט"א שאצל נשים יש ענין שיחליפו בגדיהם לכבוד ר"ח יותר מאשר הגברים משום שהיו"ט של ר"ח ניתן לנשים.

הרב אברהם אפשטיין

500528

סימן שצט פסול קול בלויים

אורח חיים 1234567

במגילה בדף כ"ד ע"ב אמר ליה רבי ^{אוצר החכמה} לר"ש בר רבי שנפסל משום שעבי קליה חייא לר' שמעון בר רבי אלמלי אתה לוי פסול אתה מן הדוכן משום דעבי קלך ^{הוא} אתא אמר ליה לאבוה אמר ליה זיל אימא ליה כשאתה מגיע אצל וחכיתי לה' לא נמצאת מחרף ומגדף.

ואפשר דהרמב"ם פירש דאדרבה היא גופא תשובת רבי לר"ח שכשם שרבי חייא יכול לקרות בישעיה אע"פ שאומר ה"א במקום ח"ת דכיוון שאין יכול לומר ח"ת כראוי א"כ כך הוא המבטא שפתים שלו שאומר ח"ת ונשמע כה"א ולא דמי למי שיכול לומר ח"ת ואומר ה"א כמו כן אין הלויים נפסלים מן הדוכן אם אין קולן ערב שכן הוא הקול שלהם ולא דמי למי שנתקלקל קולו. [אח"כ מצאתי שגם במשנת אברהם על הספר חסידים (בסימן תכ"ג תכ"ד ס"ק א') הבין כן בדברי הגמרא.]

הרב אבישי דביר

הנה הרמב"ם בפ"ג מהל' כלי המקדש ה"ח כתב אין הלוי נפסל בשנים ולא במומין אלא בקול כשיתקלקל קולו מרוב הזיקנה יפסל לעבודתו במקדש עכ"ל והנה הא דאין הלוי נפסל בשנים ומומין אלא בקול הוא גמרא ערוכה בחולין דף כ"ד ע"א אך מה דמשמע מלשון הרמב"ם דדוקא שנתקלקל קולו מחמת הזיקנה פסול אבל במה שאין קולו ערב מצד טבעו אינו נפסל צ"ע מנ"ל וביותר קשה שמהגמרא דידן שאמר ר"ח